

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224203601
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8224203601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX A., štátny občan SR, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpená: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 811,63 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu výške 811,63 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 23.12.2024 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 811,63 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/39/2019 bola žalobkyňa ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky, o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, o vydanie bezdôvodného obohatenia o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, v celom rozsahu úspešná. Rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Csp/39/2019 zo dňa 20.02.2023, v spojení s opravným uznesením okresného súdu zo dňa 01.03.2023 a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/31/2023, zo dňa 22.04.2024, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 23.05.2024 (ďalej len „základné konanie“), súd určil, že úver zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov; rozhodol, že žalovaná (aj terajšia žalovaná) je povinná vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 311,63 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 08.05.2019 až do zaplataenia. Zároveň súd prvej inštancie vo výroku III. a IV. určil dve neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o splátkovom úvere č. 5048888355, zo dňa 29.10.2013. V odôvodnení rozhodnutia zo dňa 20.02.2023 súd prvej inštancie uviedol: - odsek 48. odôvodnenia: „Žalobkyňa sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013, v bode 1., časti I. Poplatky v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25,- eur za každú vystavenú upomienku“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedená zmluvná podmienka bola predložená žalobkyni na podpis v rámci formulárovej zmluvy a žalobkyni nezostávalo nič iné ako ju akceptovať, pokiaľ chcela získať úver, pričom nemala žiadnu reálnu možnosť vyjednávania ohľadne tejto podmienky. Na poplatok za upomienku niet žiadneho zákonného nároku, nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovanej, ktoré jej môžu vzniknúť z vymáhania pohľadávky a ktoré si ona sama určila pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila a preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom.“

- odsek 49. odôvodnenia: „Ďalej sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013, uvedená v bode 7., časti III. Záverečné ustanovenia, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Pokiaľ by sa spotrebiteľský právny vzťah mal spravovať Obchodným zákonníkom, bolo by to pre spotrebiteľa nevýhodnejšie a spotrebiteľ by sa vopred vzdal svojich práv. Predmetná zmluvná podmienka nebola medzi stranami individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Predmetná novela Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou novely (nemá prechodné ustanovenia).“ - odsek 50. odôvodnenia: „Súd postupom podľa § 298 ods. 1 CSP určil neprijateľnosť uvedených zmluvných podmienok, pretože zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a neboli medzi stranami individuálne dohodnuté. Žalobkyňa pred podpisom samotnej zmluvy nemala možnosť vylúčiť túto časť textu zo zmluvy. Možnosť žalobkyne ovplyvniť obsah vopred pripravených zmluvných podmienok predložených žalovaným na podpis je úplne iluzórna.“ - odsek 60. odôvodnenia: „Predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 17,95 %. Správna výška podľa kalkulačky MF SR v predmetnej veci je vo výške 18,12 %. Pokiaľ ide o RPMN, tak tento údaj je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Aj z uvedeného dôvodu je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.“ - odsek 61. odôvodnenia: „Ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje čo i len jednu zákonnú náležitosť.“ - odsek 62. odôvodnenia: „Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 2.500,- Eur a žalobkyňa doposiaľ žalovanému vrátila sumu 2.811,63 Eur.“ - odsek 63. odôvodnenia: „Druhým výrokom rozsudku súd zaviazal žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 311,63 Eur (2.811,63 – 2.500,-) s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 8.5.2019 (odo dňa doručenia žaloby žalovanej, pričom žaloba sa považuje za výzvu na zaplatenia) do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Suma 311,63 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, ktorú prijala od žalobkyne bez právneho dôvodu.“ Dňom 01.07.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Aktuálny zákon). Podľa § 53 ods. 1 Aktuálneho zákona: „Ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“ Nakoľko v súdnej veci došlo k porušeniu spotrebiteľských práv zmluvou č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013, čo súd zistil v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/39/2019, rozsudkom zo dňa 20.02.2023, v spojení s opravným uznesením okresného súdu zo dňa 01.03.2023 a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/31/2023, zo dňa 22.04.2024, nemožno jej žalobu posudzovať podľa aktuálneho zákona, ale podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len Pôvodný zákon). Je preto toho názoru, že jej žalobu je potrebné posúdiť podľa § 3 ods. 5 pôvodného zákona, podľa ktorého: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Pre úplnosť však dodala, že podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (ďalej len PFZ) spĺňa tak podľa pôvodného zákona, ako aj

podľa aktuálneho zákona. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Pôvodného zákona: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje PFZ za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje legálne obohatenie sa spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dala do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného porušenia spotrebiteľského práva. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. Na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5048888355, zo dňa 29.10.2013 jej bol poskytnutý úver vo výške 2 500,- eur. Na predmetný úver zaplatila sumu vo výške 2 811,63 eura . Keďže úver bol bezúročný a bezpoplatkový, ako to konštatoval súd v základnom konaní, žalovaná sa na jej úkor bezdôvodne obohatila o sumu 311,63 eura (2 811,63 eura – 2 500,- eur = 311,63 eura). PFZ vo vzťahu k určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si uplatňuje vo výške 100,- eur. PFZ vo vzťahu k dvom neprijateľným zmluvným podmienkam, požaduje vo výške 400,- eur. Nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že žalovaná v zmluve použila dve neprijateľné zmluvné podmienky a za každé z týchto porušení spotrebiteľského práva si uplatňuje PFZ vo výške 200,- eur. PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu uplatňuje vo výške 311,63 eura, to je vo výške, o ktorú sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila. Spolu si za tri porušenia spotrebiteľského práva žalovanou v základnom konaní, uplatňuje 811,63 eura. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Csp/39/2019, zo dňa 20.02.2023, v spojení s opravným uznesením sp. zn. 2Csp/39/2019, zo dňa 01.03.2023 a s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/32/2023, zo dňa 22.04.2024 a ich odôvodnením, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať. Povaha, závažnosť, spôsob a rozsah a okolnosti porušenia jej spotrebiteľských práv sú teda dané tým, že navrhuje, aby v prípade úspechu žaloby, bolo v rozsudku vyjadrené, v akej výške bolo PFZ priznané, ku ktorému z troch porušení spotrebiteľského práva, a to z dôvodu, že ak by strana konania nepovažovala za správnu výšku PFZ priznanú len vo vzťahu k niektorému z troch samostatných porušení spotrebiteľského práva, ako samostatných nárokov, len spojených žalobou do jedného konania, aby tak mala strana možnosť domáhať sa nápravy opravným prostriedkom, len ohľadne tej ktorej žalobou spojenej veci.

3. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 811,63 eura.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci.

5. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Csp/39/2019 zo dňa 20.02.2023 v spojení s opravným uznesením a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/31/2023 zo dňa 22.04.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2024 súd zistil, že bolo vedené konanie na základe žaloby terajšej žalobkyne proti terajšej žalovanej o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013 a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 311,63 eura. Z predmetného rozsudku a pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Csp/39/2019 súd zistil, že v predmetnej žalobe bolo vyhovené tak, že súd prvej inštancie určil, že I. Úver zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov. II. Žalovaná je povinná vydať žalobkyňi bezdôvodné

obohatenie vo výške 311,63 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 08.05.2019 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. III. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013, v bode 1., časti II. Poplatky, v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25,- eur za každú vystavenú upomienku.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IV. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013, v bode 7., časti III., Záverečné ustanovenia, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

6. Z bodu 60 odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku súd zistil, že vo vzťahu k prvému výroku rozsudku súd uviedol, že „Predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 17,95 %. Správna výška podľa kalkulačky MF SR v predmetnej veci je vo výške 18,12 %. Pokiaľ ide o RPMN, tak tento údaj je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Aj z uvedeného dôvodu je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.“

7. Ďalej súd prvej inštancie v bode 61 rozsudku uviedol, že „Ku konštatovaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje čo i len jednu zákonnú náležitosť.“

8. Druhým výrokom rozsudku súd zaviazal žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom v bodoch 62 a 63 uviedol, že žalobkyňa bol poskytnutý úver vo výške 2 500,- eur a žalobkyňa doposiaľ žalovanej vrátila sumu 2 811,63 eura. Suma 311,63 eura predstavuje rozdiel medzi sumou 2 811,63 eura a sumou 2 500,- eur a predstavuje bezdôvodného obohatenie na strane žalovanej, ktoré prijala od žalobkyne bez právneho dôvodu.

9. Ďalej tretím a štvrtým výrokom rozsudku súd určil neprijateľnosť vyššie uvedených zmluvných podmienok, ktoré odôvodnil v bodoch 48, 49 a 50 uvedeného rozsudku.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 03.02.2025 vyjadrila nesúhlas s predmetnou žalobou, poukázala na to, že požadovaná suma finančného zadost'učinenia predstavuje 32 % poskytnutého úveru a nemá slúžiť na obohacovanie dotknutého subjektu. Žalovaná poukázala na právny predpis odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. Žalobu považuje za šikanóznou a v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku v trojročnej premlčacej dobe založenej na objektívnych skutočnostiach. Podľa názoru žalovanej sa v danom prípade viaže začiatok plynutia premlčacej doby od udalosti, ktorou došlo k zásahu do práva dotknutého subjektu, v danom prípade uvedené vyplýva z obsahu zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.10.2013. Podľa názoru žalovanej premlčacia doba začala plynúť dňa 30.10.2013 a uplynula dňa 30.10.2016, pričom žaloba bola podaná až dňa 23.12.2024. Pokiaľ ide o hmotnoprávnu stránku žalovaná uviedla, že absentuje presvedčivé tvrdenie o konkrétnej ujme, ktorú mala žalobkyňa utpieť a podľa žalovanej má žalobkyňa preukázať nemajetkovú ujmu z hľadiska intenzity a rozsahu. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

11. K uvedenému sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 20.02.2025, pričom poukázala na to, že porušenie spotrebiteľských noriem zo strany žalovanej bolo judikované právoplatným rozhodnutím súdu. V danej veci je potrebné aplikovať ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a nie ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vznesenú námietku premlčania považovala za nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide o výšku finančného zadost'učinenia táto je ponechaná na úvahe súdu a jediným zákonným kritériom je primeranosť. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadost'učinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadost'učinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadost'učinenie má tiež odradiť žalovanú, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanej, aby sa nedopúšťala recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 811,63 eura je vzhľadom najmä na postoj žalovanej, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaná nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Vzhľadom na permanentný

odmietavý postoj žalovanej voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Žalobkyňa poukázala na množstvo rozhodnutí Krajského súdu Prešov v obdobných veciach, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ako aj rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 24Csp/101/2023 zo dňa 22.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/22/2024 zo dňa 07.08.2024.

12. V priebehu konania strany sporu zotrvali na svojich postojoch.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

18. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

19. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, čo do právneho základu, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne, pokiaľ ide o to, že preukázala porušenie jej spotrebiteľských práv v základnom konaní, preto je daný nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

21. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v základnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/39/2019 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej, ktorá za porušenie jej práva nesie zodpovednosť ako účastníčka zmluvy o splátkovom úvere č. 5048888355 zo dňa 29.10.2013 a strana sporu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/39/2019. Žalobkyňa bola v základnom konaní zastúpená advokátom a dosiahla vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

22. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Zákon o ochrane spotrebiteľa vyžaduje úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a toto má predchádzať uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie. V danom prípade spotrebiteľka najskôr v základnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/39/2019 úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľských práv a následne v samostatnom konaní uplatnila právo na primerané finančné zadosťučinenie. V základnom konaní bola žalobkyňa ako spotrebiteľka aktívna, nechala sa právne zastúpiť advokátom a aktívne uplatňovala svoje spotrebiteľské práva prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu a napokon dosiahla úspešnosť v plnom rozsahu.

23. Postoj žalovanej v základnom konaní bol taký, že spochybovala dôvodnosť podanej žaloby napriek zjavnému a viacnásobnému porušeniu ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa podala žalobu dňa 24.04.2019 a do právoplatného skončenia konania dňa 23.05.2024 bola dlhodobo vystavená právnomu stavu neistoty, pričom žalovaná koncipovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rozpore s právnymi normami na ochranu spotrebiteľov.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného ustanovenia vyplýva výslovne právo spotrebiteľa na súdnu ochranu a teda podanie žaloby proti porušovateľovi jeho práv a toto právo mu nemôže byť upierané.

25. Pokiaľ ide o námietku premlčania finančného zadosťučinenia, ktorú vzniesla žalovaná, túto súd považoval za nedôvodnú, pretože všeobecná premlčacia doba 3 rokov začala plynúť právoplatnosťou rozsudku v základnom konaní dňa 23.05.2024 a do podania tejto žaloby dňa 23.12.2024 neuplynula. Inými slovami premlčacia doba na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa začína plynúť až úspešným uplatnením porušenia práva, pretože ide o hmotnoprávnu podmienku pre podanie žaloby o primerané finančné zadosťučinenie. Bolo v úplnej dispozícinej sfére žalobkyne, či sa obráti na súd so žalobou o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Spotrebiteľ pre podanie takejto žaloby nie je limitovaný žiadnou premlčacou dobou vyplývajúcou z právneho predpisu. Podstatné je, že žalobkyňa splnila hmotnoprávnu podmienku uvedenú v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a úspešne uplatnila porušenie svojich práv, čo bolo judikované právoplatným rozsudkom súdu v základnom konaní, ktoré žalovaná opomína.

26. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 09.06.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/39/2019 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla úplne vyhovie žalobe. Nemôže byť pochyb o tom, že súdne konanie predstavuje pre bežného spotrebiteľa stresovú situáciu, navyiac ak si nemôže byť istý želateľným výsledkom.

27. Vznik ujmy nie je síce zákonnou podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia, ale môže mať význam pre určenie konkrétnej výšky finančného zadosťučinenia.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušovaného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

29. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť, jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neprijateľných zmluvných podmienok alebo neplatných právnych úkonov, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/18/2021).

30. Prvoinštančný súd konštatoval v základnom konaní, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej súd v základnom konaní konštatoval, že žalovaná prijala od žalobkyne sumu 311,63 eura a táto suma predstavuje jej bezdôvodné obohatenie a napokon súd určil neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok. Pokiaľ ide o poplatok za upomienku vo výške 25,- eur za každú upomienku na tento niet zákonného nároku. Odvolací súd vo vzťahu k tejto podmienke konštatoval, že tento poplatok nemožno považovať za primeraný a predstavuje skrytú sankciu voči žalobkyňi, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Je to zrejme už aj zo samotnej výšky poplatku, ktorá podstatne presahuje 50 % výšky mesačnej splátky dohodnutej na čiastku 43,10 eura mesačne. Upomienka nemôže mať sankčný charakter, pretože by išlo o tzv. skrytú zmluvnú pokutu. Zmyslom upomienky je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si plnil povinnosť s ktorou je v omeškaní a nie získanie majetkového prospechu dodávateľovi. Možné náklady spojené s vyhotovením upomienky a jej zaslaním sú nepochybne nižšie ako poplatok 25,- eur. Tento poplatok nemožno chápať ani ako poplatok za službu, teda plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi (bod 88 a nasl. rozsudku odvolacieho súdu). Pokiaľ ide o druhú neprijateľnú podmienku týkajúcu sa použitia Obchodného zákonníka, súd v základnom konaní konštatoval, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Spotrebiteľ sa vopred vzdal svojich práv a zhoršil si svoje postavenie. Odvolací súd doplnil, že sa nie je možné stotožniť s tvrdením žalovanej, podľa ktorého zmluvná úprava o voľbe Obchodného zákonníka nie je neprijateľnou zmluvnou

podmienkou. Podľa uvedenej zmluvnej podmienky sa mali všetky vzťahy medzi stranami riadiť podľa Obchodného zákonníka bez výnimiek. Obchodný zákonník pritom úpravu neprijateľných zmluvných podmienok neobsahuje. Cieľom dojednania o výlučnej aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka zo strany žalovanej bolo znemožnenie aplikácie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa na vzniknutý právny vzťah, ako je Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. (body 84 a nasl. rozsudku odvolacieho súdu).

31. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, toto musí byť primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a musí zodpovedať svojmu účelu (poskytnúť žalobkyni satisfakciu a odradiť žalovanú od porušovania práv spotrebiteľov), pričom vo vzťahu k žalobkyni nepredstavuje nedôvodné finančné obohatenie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom alebo morálkou. Cieľom inštitútu finančného zadostučinenia je mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi.

32. Žalobkyňa si uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 811,63 eura, ktoré špecifikovala tak, že požaduje 100,- eur za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (prvý výrok rozsudku v základnom konaní), vo vzťahu k určaniu neprijateľnosti zmluvných podmienok (tretí a štvrtý výrok rozsudku v základnom konaní) za každý výrok po 200,- eur a vo vzťahu k druhému výroku rozsudku v základnom konaní sumu 311,63 eura, teda vo výške o ktorú sa žalovaná bezdôvodne obohatila (100 + 200 + 200 + 311,63 eura).

33. Požadované finančné zadostučinenie vo výške 811,63 eura považuje súd za primerané s poukazom na výsledok základného konania, kde bola žalobkyňa úspešná v plnom rozsahu, dosiahla určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok. Žalobkyni vznikla ujma vo výške 311,63 eura, čo predstavovalo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Ďalej si žalobkyňa uplatnila po 200,- eur vo vzťahu k ďalším dvom výrokom súdu a 100,- eur k určaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktoré predstavovali jej úspech v konaní. Žalovaný ako profesionál mal poznať zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj dôsledky ich absencie. Žalovaný sa však bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne a do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky spočívajúce v poplatkoch za upomienky a voľbe Obchodného zákonníka, ktoré súd určil za neprijateľné a teda neplatné. Zmluva o úvere taktiež neobsahovala zákonné náležitosti, dôsledkom čoho bol určený úver za bezúročný a bez poplatkov.

34. Pri ustálení výšky primeraného finančného zadostučinenia súd zohľadnil dôvody rozhodnutia súdu v základnom konaní a závažnosť porušenia noriem spotrebiteľského práva. Za nenáležitú považoval súd argumentáciu žalovanej, že na predmetnú vec je potrebné aplikovať ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne zákon č. 437/2004 Z.z. V predmetnej veci sa jedna o samostatný nárok podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a nejedná sa o ochranu osobnosti ani o náhradu škody.

35. Takto určené primerané finančné zadostučinenie sa súdu javí ako proporcionálne a spravodlivé pre obe strany sporu, predovšetkým v súvislosti s okolnosťami a výsledkom základného konania. Primerané finančné zadostučinenie nie je kompenzáciou pre spotrebiteľa, ale satisfakciou. Otázkou zostáva, či primerané finančné zadostučinenie, ktoré požadovala žalobkyňa vo výške 811,63 eura je spôsobilé naplniť svoje funkcie s ohľadom na postoj žalovanej, ktorá žiadnym spôsobom nereflektuje množstvo právoplatných rozhodnutí súdov, ktoré konštatovali porušenie spotrebiteľských práv vyplývajúcich z formulárových zmlúv, ktoré vyhotovovala a uzatvárala žalovaná. Je potrebné skonštatovať, že ani v tomto konaní žalovaná neprejavila žiadnu sebareflexiu a to v žiadnom ohľade, ktorú by mohol súd zohľadniť pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia.

36. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

37. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech (čo do právneho základu, pričom výška závisela od úvahy súdu), preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolať sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).